

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Quina[m] maximê formidare debeant, ne illis, coram Numine summo,
de jure concurrendum sit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

que nihil est, quod orando innocentes, apud mitissimum suum Iudicem Deum, non possint impetrare.

Quid hac digressionem autem, me velle demonstrare putatis? Nempe illud, tametsi alioqui naturæ vires multis tantæ essent, ut adhuc longam ætatem possent prouidere; tametsi etiam ipse naturæ author vitam illis longiorem largiri voluisset; tamen vitam eorum abrumpi, ut non dimidient dies suos, contra quos orant iniuste passi, iniusteque, à iudicibus, magistratibus, aut principibus damnati. Exaudit Deus suos; inimicos autem suorum deducit in puteum interitus. Unde sequitur: *Viri sanguinum, & dolosi non dimidiabunt dies suos.* Et cur non exaudiret orantes, quemadmodum D. Bernardus vir patientissimus alioqui & mansuetissimus orauit? Orauit autem ille quoque, his verbis aliquando: *Tuum, Domine IESV, tribunal appello; tuo me iudicio seruo; tibi committo causam meam. Domine Deus Sabaoth, qui iudicas iuste, & probas renes & corda: cuius oculi, sicut fallere nolunt, ita falli non possunt. Itaque arbiter meus, Domine IESV, de vultu tuo iudicium meum prodeat. Oculi tui videant equitatem; videant, & iudicent.* Illi ergo ipsi, quibus amara est memoria mortis, qui semper in his terris optarent viuere, caueant, ne alios cogant ita orare, & illos ad diuinum tribunal, ex hac vita, ante terminum & tempus, à natura, ab ipso alioqui Deo concessum, euocare. Esto iudices, esto Duces, esto Principes, esto Cardinales, esto Imperatores, esto summi Pontifices sint; *Tros Rutulusue fuit, nullo discrimine habebit,* qui non personas, sed acta solet ad censuram vocare, Deus.

XIII.

Psal. 54. 23.

S Bernard. ep. I. ad Robertum.

Hæc dum ita disputo, scitis quorum peculiariter animis incidat metus tacitus? Conscientia similis culpæ, parem exitum formidat. Certè si, qui paria antehac ausi sunt, non habuere paracitatores; tamen paria ausuri in metu esse debent, ne & illis Deus iratus vitæ filum incidat. Quinam ergo ex hoc censu sunt? Ex enumeratis historijs id possumus cognoscere. 1. Qui, Saulis instar, æmulatus agunt, &, ob virtutis excellentiam, Dauides suos volunt habere occisissimos. 2. Qui beneficiorum immemores, sicut rex Ioas, Zachariam interficiunt (hoc est, eum, qui ab impietate dehortatur) & filios eorum, quorum benignitate ipsi viuunt. 3. Antiochi iniqua imperantes, & tormentis perdentes eos, qui iniqua exequi recusant. 4. Alexandri à fide deficientes, qui eos violentissimè persequuntur, à quibus, in fide, & omni genere disciplina.

XIV.

Supra c. 32. 1. Reg. 24. 13

2. Paralip. 24. 23.

2. Machab. 7. 17.

2. Tim. 4. 15.

D d d ciplina.

ciplinarum, sunt eruditi. 5. Qui Bennoni, qui alijs Ecclesiæ Præ-
 sulibus, qui ipsis Ecclesijs sua eripiunt, nec verentur Dei seruis-
 colaphos infringere, atque ora illa sacrilegè contundere, quibus
 docentur, Deo danda & restituenda, quæ Dei sunt. 6. Qui Gual-
 teros, qui Robertos, viros doctos, & innocentes, in gratiam ca-
 lumniatorum, & eorum, qui iugum omne legum ac obedientiæ ex-
 cutientes, quiduis, contra Superiores, confingere non verentur,
 inauditos iudicant, damnant, exauctorant. Apud quos vilissimi
 adulatores plus valent, quàm aliorum sinceritas & iustitia. Qui de-
 nique, quantum quidem penes illos est, notæ alioqui, & probatæ
 virtutis viros sepeliunt, vt Trosculis suis locum faciant regnandi.
 Et ferunt isti Gualteri æquo animo, quod ferunt: sepulchro tamen
 illorum inscribitur: AD IVSTVM DEI IVDICIVM APPEL-
 LO. Non possunt enim isti minimè Innocentij, & minimè Cle-
 mentes iudices à se pressorum, sine stimulo conscientia, meminif-
 se: quoties præcipitata sententiæ suæ recordantur, vident ab ea.
 AD IVSTVM DEI IVDICIVM APPELLARI, damnatumque
 innocenter, vel de tenebris suis clamare: VENI, MISER, AD
 IVDICIVM. 7. Agrestij, qui ipsis mortuis, de quibus bene lo-
 quendum est, ipsis Diuis non pareunt, & tunc demum eorum no-
 men subhastant, quando se iam ampliùs defendere non possunt.
 8. Qui ipsi Deo non seruiunt Deoque seruire cupientes, cum Leo-
 diensi Præposito, ex ipsis monasterijs retrahunt. 9. Qui Mener-
 cos religiosam disciplinam restaurare nitentes contumelia affectos
 reiiciunt. Neque enim, inter ipsos quoque Religiosos desunt, qui
 vadimonij ciuscemodi digna perpetrent, vt Monachi illius exem-
 plo est comprobatum. 9. Belli Duces, qui etsi magnam habent
 potestatem, ac sæpe etiam seueritatis necessitatem; tamen si ho-
 mines, tanquam bestias habeant, si, pro quouis verbo, arbori in-
 felici milites suspendant, scire debent, etiam militum à Deo habe-
 ri rationem. 10. Tametsi priuati quoque homines, vt iniurias
 possunt irrogare non priuatas tantum, ita mereantur sæpe ad diui-
 num tribunal inuitari; tamen sæpius publici iudices, Principes,
 Reges, & summa capita, ob summam potestatem, summa iniuria
 afficiunt subditos; à quibus, cum ad superiorem, in terris, non pos-
 sit prouocari magistratum; vltima via est, vt ad Deum prouocetur.
 Hi ergo omnes, nisi iustitiam discant moniti, quotquot subditos
 indignè opprimunt, tot metuere debent, prouocatores.

Sed